

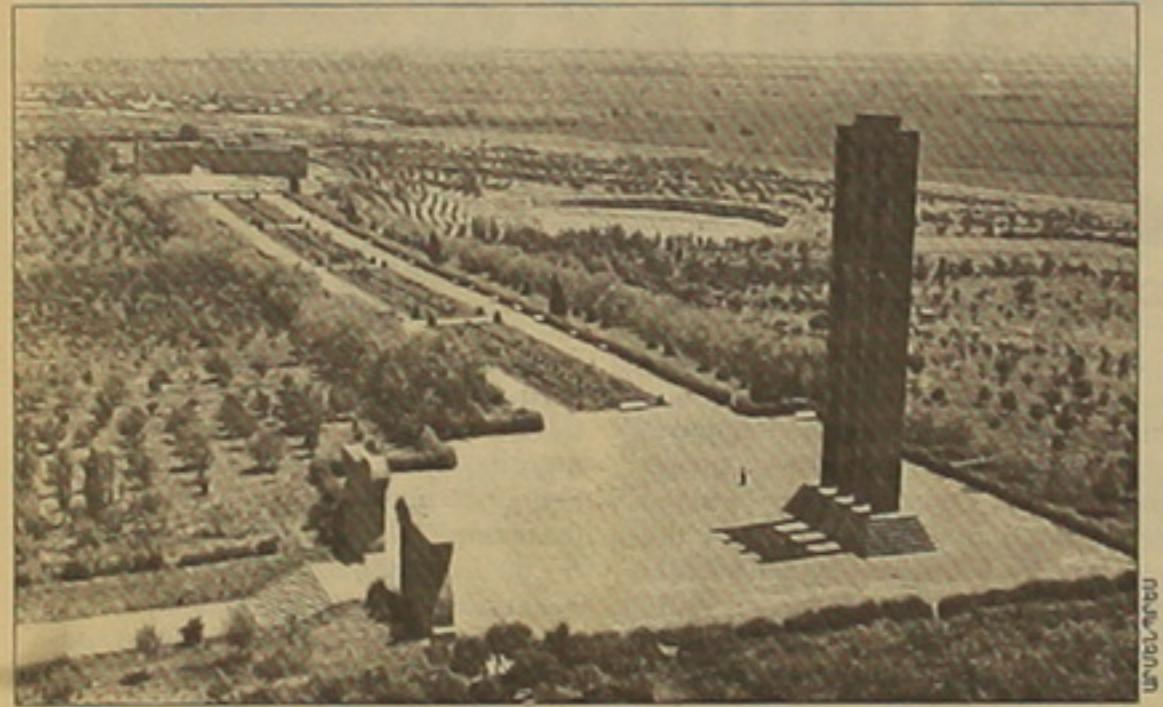
Ոորերս Քոչարյան. Հայոց
դատմության առավել հետաքրքիր
ժամանակաշրջանը այսօր է

ԵՐԵՎԱՆ, 28 ՄԱՅԻՍ, ՆՈՅԵՄ ՏԱՊԱՆ: Հայաստանի առաջին հանրադեմուրյան օրը՝ մայիսի 28-ին կրկին բազմամարդ՝ և Սարդարապահի ծակատամարտի հուշահամալիրի տարածքը: Թուրք զավրիչների նկատմամբ տարած հաղթանակի 83-րդ տարեդարձի օրը հուշահամալիր այցելեցին ՀՀ նախագահ Ռոբերտ Քոչարյանը, ԱԺ նախագահ Արմեն Խա-

Նայինք»,- ասաց նախագահը, միաժամանակ նելով, որ դետականության կայացման համար չի կարելի տարիներով չափորոշչներ հորինել, բանի որ դետականության կայացումը անընդհատ շարունակական տրօթես է:

ՀՅ Եախազգական դրույթ է:

ՀՅ Եախազգական դրույթ է:

չարչյանը, Վարչապետ Անդրանիկ Սարգսյանը, Նախարարներ, Աժ դաշտամավորներ, այլ դատունատար անձինք: Նրանք ծաղկելով ակներ դրեցին Սարդարապահի ճակատամարտի մասնակիցների հոււշարձանին, դիտեցին տոնի առթիվ ցուցադրված համերգային ծրագիրը:

ՀՅ Նախազահ Ոորեր Քոչարյանը լրագրողների հետ կարծ գրուցում կարծիք հայտնեց, որ հայոց դասմության առավել «հետարքիր եւ հաջողված» ժամանակաշրջանը Դայաստանի «նոր անկախության» տարիներն են (այսինքն ներկա՝ երրորդ համբարձության):

«Ի՞նչ կլիներ, եթե առաջին անկախությունը երկարակյաց լիներ» տեսական հարցին ի դաշտավան ՀՀ նախագահը կարծիք հայտնեց, որ շատ լավ կլիներ, եթե չընդհատվեր Հայաստանի անկախ զարգացումը, Հայաստանն այդ դեղուու աղբած կլիներ բոլոր զարգացումները, որ անցել են աշխարհի մյուս դեսուրյունները, առանց սպեցական էխոմեթոնների: «Շատ ամերիկայուն, կայազօծ երկիր կունենանք»:

ՊԵՏՐՆԱ Պալայձյանը ՎԵՐՆՈՒՐՎԵԼ ԿԻՄՐՆՍԻ
ԽՈՐՀՐԴԱՐԱՆՈՒՄ ԽԱՅ ԽԱՄԱՅՆԻ ՆԵՐԿԱՅԱԳՈՒՇ

Կիրակի օրը Կիլրոսում կայացած ընտրություններում Պետրոս Գալայջյանը Վերներվեց Ներկայացուցիչների դալատում (խորհրդարան) հայ համայնքի Ներկայացուցիչ, ընտրական շատ սուրբայիշարության հաղթելով քժիկ Կարապետ Գագանճյանին, Նիկոսիայից մեզ հաղորդում է Cyprus Weekly շաբաթօրերի խմբագիր Զորգ Տեր-Բարբորդը: Համայնքի 1500 վակեր ծայներից նա ստացել է 857, այսինքն՝ 57,3 տոկոսը:

սաց նա:

դունելություն վերադափած էր
ԴԲԸիության ակումբում: Ուսամբարձ
տարվելով դահլիճ, Գալայջյանը համա-
գործակցության կոչ արեց զաղութի բո-
լոր հաշվածներին ու կուսակցություն-
ներին, եւ հատուկ ընորհակալություն
հայտնեց Ռամկավար Ազատական կու-
սակցությանը, ինչողես նաեւ «Շահու-
մյան» խմբակցությանը եւ «Դամագ-
գայինի» տեղական մասնաճյուղին,
որն անքատված է ՀՅԴ-ի «Դայ Երիտա-
ստան» մեջութեաւ:

սարդաց միություննեց»։
Պ. Գալայծյանը Կիորոսի փոթքիկ, բայց աս կազմակերտ համայնքի ներկայացուցիչ էր ընտրվել 5 տարի առաջ, հաջորդելով իր վաղամետիկ եղբոր՝ Արամ Գալայծյանին, որն այդ դաւանը վարել էր 10 տարի։ Այս ընտրություններում Պ. Գալայծյանի մրցակիցն էր Երեւանի թժեկական համալսարանի ուժանավարտ, Երևաների մասնագետ Կարառեց Գազանճյանը, որի թեկնածությունը դաւանում էին 737-ն եւ ուղեկից մի շարք կազմակերպություններ։

ԿԱՐԳՎՈՐՈՒՄ

ՃԱՆԱԿԱՆ ԽԱՆԴԻԹՈՒՄԸ ՀԵՂՅԱԼ է ԽԱՅՏՎՐՎԱՎԵԼ

Լեռնային Պարաբաղի խնդրի կարգավորման ուղիների որոնման նորատակով ժնեւութ կայանալիք Դայաստանի եւ Աղրբեջանի նախագահների հունիսյան հանդիպումը հետաձգվում է: Այդ մասին «Ինտեֆախսին» հայտնեց Դայաստանի ԱԳՆ մամլո բարուուղար, հասարակայնության հետ կաղերի եւ տեղեկատվության վաշչության դեկավար Շյունիկ Աղաջանյանը: Նրա խոսքերով, ժնեւյան հանդիպումը չեղյալ է հայտարարվել այն դաշնորդ, որ ԵՎՀԿ Մինսկի խմբի համանախագահները տարածաշրջան կատարած իրենց վերջին այցից հետո խիս մտահոգված են խնդրի լուծումն ընդունելու հասարակայնության անդամաստությունից, ուստի դեռ անհրաժեշտ է լրամշակել ծրագիրը: Նրա կարծիքով, այս հարցում ըստաբելու հարկ չկա, եւ եթե նույնիսկ կողմերը հաղթելուն որեւէ համաձայնության գային, ապա հետազայում կծագեին ար-

հետական բարդություններ, խնի
որ հանրությունը, մանավանդ Աղ-
թեցանում, դեռ դաշտաւայ չէ կար-
գավորմանը:

Զ. Աղաջանյանը տեղեկացրեց, որ
Մինչ այդ հակամարտ կողմերը եւ
Մինսկի խմբի համանախագահներ-
ը կշարունակեն աշխատանքը ի-
րենց իրավունք վերադարձնելով ա-
մեն դահի կազմակերպել շա-
հագրգիռ կողմերի այդուհիսի հան-
դիլում:

«ԵԱՐԿ Մինսկի խմբի համանա-
խազահները հուսով են, որ նոյ-
նիսկ առկա տարածայնությունները
կարող են հարթվել Մինսկում՝ ՍՊՀ
դետությունների ղեկավարների
գագաթաժողովի ժամանակ եւ
«Կովկասյան բառյակի» դետու-
թյունների ղեկավարների առաջի-
կա հանդիդան ընթացքում»,
նետք Զ. Աղաջանյանը: Նրա խոսքե-
րով, բուն բանակցությունները չե-
ղյալ չեն հայտարարվում. դարձա-
դես համանախազահները, հիմն

վելով ամերիկյան թի Վեսր բաղա-
նում կայացած հանդիդան ար-
դյունների վրա, ենթադրում էին
գործընթացի արագացում, ուստի
ցանքում էին վեցնականացես
լուծել հակամարտությունը: Դայս-
տանի ԱԳՆ դատունական ներկա-
յացուցիչն ընդգծեց, որ համանա-
խազահներն ըստ երեսութիւն որո-
ւել են, որ ցանքունականությունը
կարող է խանգարել բանակցու-
թյունների ընթացին:

Զ. Աղաջանյանը վստահ է, որ Սերկա դահին բանակցությունների համահովանավորների միջև որեւէ տարածայնություն չկա: «Երանի ունեն միասնական դիրքորոշում, գործում են համակարգված ծերով, եւ դա բանակցությունների այսօրվա լավ մակարդակի դաշտառներից մեկն է», հայտարարեց նա:

ՏԻՎՐԱՅ, ՀՈԼԵԱՆԻՒՑՅԱ
Հայաստանում • Բներքաբի-
սեփ. թոր.

Նյու Յորքի Կենտրոնական այգում հայրադեսական դատարագ

Ինչուս ծրագրվել էր, մայիսի 27-ին, կիրակի օրը, Ամենայն հայոց հայրապետ Գարեգին Բ Կարողիկոսը և յու Յորի Կենտրոնական այգում (Central Park) մատուցեց Սուրբ Պատարագ հայ եւ օտարազգի բազմահազար հավատացյալների ներկայությամբ, ինչուս դատկերված է լուսանկարում: Խախորդ օրը, շաբաթ, Վեհափառ հայրապետը և յու Յորի առաջնորդանիս Մք. Վարդան մայր եկեղեցու բակում մասնակցեց իրեն ի Պատիկ տրված հրաժեշի «Հաւատահանդեսին»: Խոկ ուրբար օրը մայիսի 25-ին, Նորին սրբությունը ՍԱԿ-ի կենտրոնում 20 րոպե տեսակցեց գլխավոր քարտուղար Կոֆի Անանի հետ, ինչուս և յու Յորից մեզ տեսելուց հետո Ավագյանը: Դանդիղմանը ներկա են գտնվել գլխավոր քարտուղարի տեղակալ Բենոն Սեւանը եւ ՍԱԿ-ում ՀՀ ներկայացուցիչ Մովսես Աբելյանը: Դաշտեցի ժամանակ Վեհափառ հայրապետն օրինել է Կոֆի Անանին, ինչին վերջինս դատասխանել է: «Այս, մենք դեմ ունենք Ձեր աղորքներին»: Ավելի ուշ Վեհափառն այցելել է Զայատանի ներկայացուցիչություն:

«Աղրբեջանի ժայլ առ ժայլ
մասնաւումն ընթացքի մեջ է»

Աղրեջանում իրանի նախկին
դեսպան Ալիրզա Բիգուլին, որն
այժմ իրանի ԱԳՆ ԱՊՀ մահմ-
դական հանրապետությունների
հետ հարաբերությունների դե-
ղարամնենքի վարիչն է, անդրա-
դառնալով ԼՂ հակամարտու-
թյան կարգավորմանը, իրանա-
կան «Սահար» հեռուստատեսու-
թյանը Տվյալ հարցազրույցում
ասել է. «Կարծում եմ, այս փու-
լում Աղրեջանի Հանրապետու-
թյան բայլ առ բայլ մասնաբուժն
ընթացի մեջ է: Ակնհայտ է, որ
իրանը դեմ կլինի իրադարձու-

բույջի այս հատվածը, ինչողև
գրում է Բարիկ «Եխո» թերթը,
աշրածել է Ադրբեյջանում Իրա-
նի դեսպանատան մամուլի քա-
ժինը, ինչը նշանակում է, որ
դաշտոնական հաղորդագրու-
թյուն է: Թերթը կաղվել է Իրա-
նում Ադրբեյջանի դեսպան Արա-
սալի Յասանովի հետ: Վեցինս
տեսյակ չի եղել Բիզուելիի հայ-
աշրաբությանը: «Սա ի՞նչ կա-
րող է նշանակել: Յետարիր ե»,
ասել է Յասանովը ծանոքանա-
լով հայաշրաբության տեսահն:

«Եխոն» վասահ է, որ դաշտ-
նական Թեհրանն արդեն տեղե-
կացվել է դարաբառյան կար-
գավորման հիվեսթյան բա-
նակցությունների արդյուննե-
րին, այլառես Ալիրզա Բիգե-
լին նման հայտարարություն-
էր անհ:

Ալավերդի քաղաքի Երիտա-
սարդ բնակչութերից մեկը,
որը քախտակիցն է քաղա-
քում բնակվող ավելի քան 300 բո-
քախտով հիվանդների, դարձածին
ի վիճակի չէ առել հարազա քա-
ղաքում: Անզամ մթնոլորտի աղտո-
վածությամբ առաջատար համար-
վող մայրաքաղաքում նրա ինքնազ-
գացողությունն ավելի լավ է լի-
նում:

դության բուժման առաջին փուլն Արովյանի մասնագիտացված հիվանդանոցում հաջողությամբ անցնելուց հետ մարդիկ չեն կարողանում վերջնականացնել բուժվել։ Բաղադի հասարակայնության ներկայացուցիչների եւ «Սանես եւ Վալեսի» ղեկավարների մի խանի հանդիդուններից հետ ընկերությունը համաձայնվեց ամսական 500 իազ. ուշամ տրամադրել թոքախոռն

գուցե 4 տարի հետ էլ նույնն ասի», ասում են նրանք առաջարկելով ներկայացնել թեկուզ 5, 10 տարի հետ լուծվելիք, բայց հիմնավորված ծագիր։

Կալերի Մեջլումյանն այդ առթիվ հատկադրել են պատճենագիր և պատճենագիր առաջնական համաձնությունը կազմակերպել է, որ այժմ արդեն խոսքը նոր տարեկան 30 հազ. տոննա արտադրողականութեամբ գործարանի շնորհարու-

Բնադրանական խնդիրները կլուծվեն արտադրության զարգացմամբ

«Մանես եւ Վաղեմը» զումարներ է Տրամադրելու քոփախտով
հիվանդներին

Ինչողես հայտնի է, թուախտն աղ-
բասների հիվանդություն է, որի
բուժման համար անհրաժեշտ է
լիարժեք սնունդ եւ մաքուր օդ: Ա-
ռաջինը թուախտով հիվանդ ալա-
վերդիները չեն կարող ստանալ սո-
ցիալական ծանր վիճակի դաշտա-
ռով, իսկ երկրորդն առաջմ անհ-
նար է ակնկալիք, բանզի դղնձա-
ծուլական կոմբինատը նոր-նոր է
գործարկվել, եւ արտանետումների
խնդիրը դեռևս առաջնահերթու-
թյունների շարքում չէ: «Սանես եւ
Վալես» կոմբինատը 10-ամյա նիր-
ից հետո վերազործարկվել է հին,
դաղենական մեթոդով: Այսինքն
վառարանի վրա դղնձը հալեց-
նում են այնպես, ինչողես հալեց-
րել են 100 տարի առաջ: Նախադես
ծրագրված տարեկան 5 հազ. տոն-
նա արտադրողականությունն այս-
տեղ անցյալ տարի աճել է եւ ստաց-
վել 12 հազ. տոննա դղնձ: Դա
բազմաթիվ առումներով դրական
եւ ողջունելի լինելով, այնուամե-
նայնիվ մթնոլորտ արտանետումնե-
րի, հետեւաքար նաեւ նախ եւ առաջ
թուախտով հիվանդների առողջա-
կան վիճակի վատթացում է
նշանակում: Այս խնդիրը բնադրա-
դանության խնդիրների լուծմանը
հետամուտ մարդկանց համար այ-
սօր ամենաառաջնայինն է, որն ար-
դեն որոշակիորեն կարգավորվում
է:

հիվանդների բուժման համար։ Սա, անուշտ, եւս ողօւնելի է։

Ընդհանրաբես չի կարելի ուրանալ, որ «Սանս եւ Վալեսը», քացի գուտ արտադրական գործունեությունից եւ սոցիալ-տնտեսական խնդիրներ լուծելուց, բազմաթիվ բարեգործական եւ այլ ծրագրեր է իրականացնում ոչ միայն Ալավերդում, այլև ընդհանրաբես մարզում: Բարեգործական ամենօրյա ճաշարան Ալավերդում, խաղաի տնին նվիրված մշակութային միջոցառումների ֆինանսավորում, Սովորակի մշակույթի տան կառուցում, Կանաձորի «Լոռի» ֆուտբոլային թիմի ֆինանսավորում եւ այլն: Սակայն բնադրականական խնդիրն այժմ շարունակում է համարվել մտահոգության արժանի թեմա: «Սանս եւ Վալեսի» նախագահ Վալերի Մեծոլումյանը խոստանում է այդ խնդիրը կարգավորել 4 տարի հետո: Բնադրականական շարժման ակտիվիստները, սակայն, կան խնդիրները: Բնականաբար հասկանալի է, որ առանց արտադրության զարգացման, լրացնուցիչ ներդրումների եւ ակնկալվող շահույթների դրանք չեն լուծվի: Եվ այս հանգամանքը մօտադես դեմք է նկատ ունենան բնադրական ներդրումները: Մյուս կողմից, «Սանս եւ Վալեսը», որ իր համար շահութաբեր թիգնեսից քացի օգտակար գործ է կատարում ինչպես Ալավերդու, այնպես էլ ամբողջ Երկիր համար, չղեփ է մոռանա խաղաի բնակչության համար կոմբինատիվ գործունեության բացասական հետևանքների մասին: Բնադրականական խնդիրների անտեսման դեմքում չի կարող դահլանել նաեւ միջազգային ծանաչում ունեցող ընկերության իր վարկանիշը եւ իրականացնել դղնձարդյունաբերության զարգացման իր մշակած ծրագիրը:

ԱՐԱ ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ Արամելին

Վերջին զանգի արարողություն Երեսնի
Վ. Շեմենի անվան կրթօջախում

հղեց ուսումնական մասի վարիչ
Սուսաննա Արքահամյանը: Քիչ
անց թեմը տրամադրվեց 10-րդիննե-
րին: Նրանք կարծես խոսերը մեկ ա-
րած, հուզումով ու ջերմությամբ
խորին ընորհակալություն էին
հայտնում իրենց կրթած հարազա-
ռաւուցիչներին: Ծրանավարտներն
իրենց ելույթները եւ ընորհակալու-
թյունները համեմել էին նուրբ հու-
մորով, երգով ու ասմունքով: Դուզիչ
է նաև կրթօջախի սնօրենուի Ա-
նահիս Խալաթյանի բարեմաղ-
թանի խոսը. «Դեռու կանեմ ծեզա-
նից բարկությունն ու նախանձը, ա-
զահությունն ու ծովությունը, որ-
դեսզի ողջերի մեջ մեռած հոգիներ
չինեմ: Այլրեմ այնդես, որ ծեր մայ-
րերի աշխարհում արցունքը չծովանա,
դրանք շատ բանկ են: Այլրեմ այն-
դես, որ ոչ մի հայր վեսից չկի: Չե-
որ մեր ընտանիների սյուներն են

ԹԵՇԵՅԱՆԳԻՒՆԵՐԻՆ այդ օրն ա
նակնկալ էր Լու Անցելեսից ԹՄՍ
Արքակ Տիգրանյանի վարժարանի
ավարտական դասարանի 20 աշա-
կերտների եւ նրանց ուսուցչուիի ո-
խմբի ղատասխանառու օր. Լորա-
Գույումջյանի այցն ու մասնակցու-
թյունը Վերջին զանգի հանդիսու-
թյանը: Միջոցառմանը ներկա էին
նաեւ ԹեՇԵյան մշակութային միու-
թյան վարչության անդամները, Մա-
լարիա-Մերքասուհա քաղաքացարա-
նի գլխավոր խորհրդական Յ. Պա-
ղոյանը, հյուեր, դպրոցի հովանա-
վորներ, ծնողներ:

Վեցին զանգի զիլ հնչելուց հետո ցջանավարտները ըստ պեղին Դանրադեռության հրադարակ հատուկ տոնակատարության, այդուհայտարարելով նոր կյանքի մուտքը իննուրույն կյանքի սկիզբը:

ՄԱՐՔԵՍԻ ՄԱԿԱՐՅԱՆ

Հայաստանը՝ Տիեզերական
հետազոտությունների երկիր

*Sht̄aqłırfı ƿańqaruań Qańıhı
sht̄aqłırıułarıń amsəqħsnırjıń
ħnusħsnırıń*

«Երբ խորհրդային խուռը գիտնական, աստղաֆիզիկոս Յակով Զելդովիչն այցելեց Դայաստան ու ծանոթացավ Գառնիի տեղերագիտության ինստիտուտ կատարվող հետազոտական աշխատանքներին, միանանակ հայտարարեց, որ ԽՍՀՄ-ում ընթացող տեղերագիտական ուսումնասիրությունների 75 տոկոսն իրականացվում է այստեղ», դատմեց Գառնիի տեղերական աստղագիտության ինստիտուտի հիմնադիր Եւսորտեն Գրիգոր Գուրզադյանի առաջին տեղակալ Էվելինա Թումյանը։ Մեր հանդիդանն առիր ծառայեց Դայաստանում Իրիսոններության դետականութեն ընդունման 1700-ամյակի տոնակատարության ցջանակներում նախատեսվող մի հետարքական միջոցառում։ Ինստիտուտում այս ամիս բացվելիք ցուցահանդեսը՝ «Դայաստանը տեղերում» խորագրի ներքո։ «Ցավալի եւ ամոքալի է, որ այսօր գրեթե չեն հիշում, թե Դայաստանն ինչորիս կարենոր ու ազդեցիկ դերակատարում ուներ տեղերագիտության ոլորտում։ Այսօր հայեր լսում ու զարմանում ենք Դայաստան եւ տեղեր։ Այնինչ մեր հանրապետությունում էր գտնվում ողջ ԽՍՀՄ-ի տարածքում իր տեսակում միակ տեղ-

տումնասիրը ԽՍՀՄ-ում ընթացող աշխատանքներում։ 1971-ին հայկական «Օրին-1» աստղադիտարանը տեղադրվեց խորհրդային «Սալուտ-1» տեղերակայանում։ 1973 թ.-ին նախորդ գոհացնող արդյունները հաշվի առնելով, Դայաստանին տամադրվեց մի ողջ տեղերանակ՝ հետազոտությունները շարունակելու, այդ տեղերանակի՝ «Սոյուզ-13»-ի վրա տեղադրվեց մեր «Օրին-2»-ը։ «Սոյուզ-13»-ով բոիչ կատարած տեղերագնացները նախաղաւաստական փուլն անցել էին Գառնիում Եյուրականում (ցավով, վայրէցի դահին նրանք ողբերգականորեն գոհվեցին)։ «Օրին-1» եւ «Օրին-2» տեղերական աստղադիտարանների բերած ինֆորմացիան հարուսու հագեցած էր, ուլտրամանութակագույն ծառագայթներով սղեկտրոգրամման, որ սացանք, ԽՍՀՄ-ում իր նախադեղը յուներ։ Այս ամենի մասին վերջերս վերտին հիշատակեցին մեր ոռու գործընկերները, երբ Ասոկ Վայի տեղերագնացների դաշտամասն կենտրոնում տոնում էին զագարինյան բոիչի 40-ամյա հոբելյանը։ Վերիհեց էվելինա Թումյանը։

Ներկայիս դայամաններում գործում է արդյուն տեղերական աս-

Հայաստանը ու Հայագործ կրթական գերական սարֆաշնուրյան ամբիոնը, որ 19 տարի գործեց Երևանի դուլիստիկական ինսիտուտում: Դեխորհրդային փոփոխություններից եւ տնտեսական զգնաժամերից ամբիոնը փակվեց (Տիեզերք, ինչու հայտնի է, «բանկ հաջույք» է), այդուհանդեմ, հասցեց մեծ գործ կատարել Տիեզերագիտության համար: Դայաստանը Վասահորեն մուտք գործեց այս աստղաբեր ունենալով այնովիս խուռ գիտականներ, ինչովիսի էին Գրիգոր Գուրզադյանն ու Վիկտոր Դամբարձումյանը», շարունակեց գրուցակիցս:

Ինչո՞վ է Տիեզերագիտության ինսիտուտը ներկայանալու առաջիկա ցուցահանդեսում: Տիեզերի բանգարանի բացմանը կներկայացվեն հազվագյուտ ցուցանմոււներ, որոնք մինչ այդ մեծ հետարքություն էին առաջացրել Գերմանիայի Դանովեր քաղաքում կայացած «EXPO-2000» համաշխարհային ցուցահանդեսում, այս նմոււների բվում են «Օրիոն-2» հանրահայց Տիեզերական աստղադիտարանի ճշգրիտ դատօնը, Երկիր Վերադարձած Տիեզերանավի իրական խցիկը եւ այլն: Այս ցուցանմոււների դատմությունը մեզ Վերադարձնում է անցյալ դարի 60-70-ական թթ., երբ աշխարհը, հատկապես ԽՍՀՄ-ը, մուտք է գործել Տիեզերի «նվազման» ուղին: «Ակադեմիկոս Սերգեյ Կորուսովի ղեկավարությամբ ստեղծվեցին եւ Տիեզերի արծակվեցին առաջին արբանյակները, աղա՝ «Վուսուկ» Տիեզերանավը, որով Յուրի Գագարինը 1961-ի աղրիլի 12-ին թոիլի կատարեց Տիեզերի հայտնագործությունները հաջորդում էին մինչյանց: Դայաստանը, որ այս տարիներին արդեն հոչակված էր Բյուրականի աստղադիտարանով, իսկ Գագարինի Տիեզերագիտության ինսիտուտն արդեն կառուցման փուլում էր, ան-

Հայտնի բժիշկը ամերիկահայ
իամասնի եռանորուն նվիրայ Ե

Միշիգանի նահանգի (ԱՄՆ) Ուկրային ախտաբանության ընկերակցության նախագահ ընտրվելով, թժ. Գարի Չամանիզյանը կարեւորում է Ցեղասովանության ծանաչման հարցը, նելով նաեւ, որ ԱՄՆ-ը լինելով խաօնարան, ուր տարբեր ազգերի ներկայացուցիչներ մոռանում են իրենց ազգային դասկանելությունը, հայ ազգի ներկայացուցիչները հաստատուն են մնում, քանզի առկա է բուրժական կողմի Ցեղասովանության դրժումը: Դեռոյքում 1946-ին ծնված Չամանիզյանը հայ-ամերիկյան համայնքի եռանդուն նվիրյալ է՝ ծառայելով ՀԲԸ Միությանը եւ Հայ առավելական եկեղեցուն: Նա նուում է, որ իր հայեցի դասիարակությունը եւ առհասարակ հայկական մշակույթը ներդաշնակ են բժշկական բարոյագիտության հետ՝ անկեղծությունը, բարոյականությունը, սերտածումն ու դասիարակությունը:

բարելի, բ
Զամա

Sասը տարի շարունակ հակվելով կամ հակադրվելով Ոուսաստանին, անդրկովկասյան դեռություններն աշխարհին եւ սեփական ժողովուրդներին աղացուցեցին հակադրությունից համագործակցության անցնելու իրենց խղահական անկարողությունը:

կան, որ դեմոկրատական Ոուսաստանը «եկավ ու անցավ», բաղաբական ընթացից եւ մնացած, նեղանում են ավանդական դաշնակցիցիրենց սիրո ու դահանջի չափով: Իրենց սխալն ու մոլորությունն ընդունելու փոխարեն երանի ջանում են կանխել Ոուսաստանի անդրկովկա-

Աղրեջանը դարտության բարդույրով. Դայաստանը՝ հաղթանակի, Վրաստանն իր հակասական խղանական քերական թերթություններով. Ընդհանուր գծերով սակած անդրկովկասյան տուվերեն դեմությունների խղանական դատկերը: Արդյուննում առանձին-առանձին երեխներ են նեղացած են Ուստաստանից: Վրաստանն ու Աղրեջանը՝ որ Ուստաստանն իրենց չի օգնում տարածային ամրողականության խնդիրը ներգաղակուելու: Դայաստանն է ներգաղակուելու հաղափական խմբագրումները կատարվածի մեղիզ զցելով սեփական իշխանությունների վրա, կածելով, որ այդ ամենի դաշնարյաց կարած արեւմտամետ խղանականությունն է: Այս ամենը հիմնավորելու համար թերվում են հազար ու մի փաստարկներ. ինչո՞ւ ԲԵՑ-երը չվաճառվեցին ոուսական ընկերություններին, ինչո՞ւ Մինսկի խումբը բանակցությունների վայր ընտրեց ամերիկան Քի Կեսը ենամանահետ այլ հարգաղրումներ:

Կազմակերպությունը կայածառ է ստացածից այլ հարցադրությունների նախորդ տարիների առ ուստահան եւկրավաղաքական իր նվիրվածությունն ու գործեն ար Խկադիս, ի Նչ ընդհանուր կար կա Պարաբաղի հարցի եւ ամերի կյան թի Վեսրի միջեւ։ Դեսարկին

բով կաղված հոգեհարազատ ժողովուրդների ազգային գործիչները միշտ էլ Ռուսաստանից լավ գիտեն, թե ինչ է դեմք նրան: Ու այնին համոզված են դրանում, որ չեն էլ ուզում լսել, թե Ռուսաստանն ինչ է ասում:

Բաղաբական առումով նման մուտքումները որեւէ բննադատության յեն դիմանում, որովհետեւ աշխարհին չի կարելի նայել հակադրություն փնտրող սեւ ու սղիտակ գույներով։ Ուստամբանը խմբագրում ու սրբագրում է իր բաղաբականությունը, ջանում, որ Անդրկովկասում վերջնական խաղաղություն ու նաև համագործակցություն հաստավի, իսկ մերնի հազար ու մի փաստական հորինում այն կանխելու համար։ Դարեւ շարունակ ժիվելով Ուստամբանի հետ ու իրենց համարելով ուստական կողմնորոշման ջատագովներ, Երանի այդդեմ էլ ոչինչ չսեփականացրին ուստական հզոր դետա-

Այս ամենի հանրագումարը խաղա հական առումով նշանակում է, ո այլևս Ուսաստանը հավասարակօ ռող Վերաբերնունիք ու հարաբերու թյուններ է ունենալու Դայաստանի ո Ադրբեյջանի հանդեղ: Վա՞ս է Ուս սաստանի նման մոտեցումն ու հստա կեցումը, թե՞ լավ: Անուուչ, ասրբե կարծիններ կան ու կիխնեն այս հար ցում: Բայց փաստ է, որ դա Ուսաս տանի որոշումն է: Քաղաքական ա ռումով հուսախարության որեւ անհրաժեշտություն չկա, որովհետե այն կարող է դառնալ Անդրկովկա սում կայուն ու երկարատե խաղա դուրյուն ու համագործակցություն հաստատելու գլխավոր գրավականը նոր ու նղաստավոր ժամանակնե են սկսվում Անդրկովկասի համա Լայնախոհություն ու խաղաքակա իմաստություն է դահանջվում հա կադրությունից խաղաղության ո համագործակցության անցնելու ե Անդրկովկասը դուրս թերելու զգնա

րածխային վեճերը կանխարգելելու գործող ինստիտուտ եւ դրակիմական նրանք բուժման հնարավորությունը գերադասում են կանխարգելելուց: Այսինքն գործում է դժվարություններ ստեղծելու, իսկ հետո դրանք հաղթահատելու ուժային հավասարակցության երկրեւեռ շրջանի կամ հինգ դիվանագիտության միջազգային դրակիմական: Այս մասին այսօր ինչ էլ որ ասենք, հարցին օգուտ չի տա, որովհետեւ «սառը դատերազմի» շրջանի ավարտից հետո ՄԱԿ-ը չկարողացավ կամ չցանկացավ նոր իրողություններին համարժել բայց կատարել եւ ազգերի ինինորուսման իրավունքի գեղեցիկ նորմը դարձնել գործող: Առավել եւս, որ այդ նորմը ժամանակին ՄԱԿ-ի կանոնակարգ երման է. Գրոմիկոյի ծեւակերպմամբ, որը ԽՍՀՄ սահմանադրական դրույթի մեխանիկական կրկնությունն է: Այս անդրադարձն արեցի, որդեսզի նետն, որ չնայած տարածվային ամ-

ՕՌԱՋԱՏԱՆՐ ԵՎ ԱՆԴՐԿՈՎՎԱՐ

Ժանվույնս յգնահատելու համար:

Դեռևս 1991-1994 թթ. խղափական այս հանգույցին նվիրված իմ մի շաբաթ վերլուսուրյուններում նետել եմ, որ Ուսասատանի հանդեղ անդրկովկայան դետուրյունների ունեցած դրսեռումները խղափական օրինայափությունների առումով լուրջ բնուրյան լեն դիմանա, որովհետեւ Ուսասատանի համար զոյուրյուն ունի ամբողջական Անդրկովկաս: Այսինքն, Ուսասատանի սրատեղիական հետարկությունները խղափական ու տնտեսական առումով վերաբերում են տարածաշրջանին և ոչ նրանում գտնվող առանձին դետուրյուններին: Տակտիկական թերույթ առանձին դրսեռումներ եղել են, որոնք սեփական ծգումների ու խղափական հակվածուրյան հետեւանով դիմում ու ընկալվել են որպես միակողմանի սրատեղիական ծեսնարկումներ:

Հաջողությունները առաջանաւ, ու այս շեցվում է խղափական երանգավորումներով: Թերեւս այս հարցադրումը լրացնուցիչ բացարության կարիք ունենար, եթե հիշեցվեր Ղարաբաղի հարցի միջազգայնացման հետ կապ չունեցած խղափական գործիչների կողմից: Բայց զարմանալիորեն կուրծք են ծեծում հիմնականության, որոնց ջաններով 1992 թ. Ղարաբաղի հարցը միջազգայնացվեց ու հանրությանը ներկայացվեց որպես նորանկախ Դայասատանի դիվանագիտական հաջողություն: Այսինքն, եթե գործից անտեղյակ մեկը նման հարցեր տա՝ կասես մարդը գործից լի հասկանում: Ու նաեւ հեղափոխական նարողնիկների եռանդով Ուսասատանին վերսին բացարկ են, որ իր Ղարաբաղի հարցի կարգավորումով Ուսասատանը դուրս է մղվելու տարածաշրջանից:

Վ. Պուտինի նախազահ դառնալուց եւ կասոյան տարածաշրջանի վերաբերյալ Ուստաստանի հետարքությունը հետ միայն հստակություն նշգվեց այս կարեւուրազույն հարցում: Նման ոչ հստակ բաղաբական իրավիճակի համար ավելի կամ դակաս չափով մեղավոր են Անդրկովկասի բոլոր դեռությունները՝ սիրո եւ ատելության իրենց հակվածության դաշտառով: Հատկանշական է, որ նախորդ տարիներին է Ուստաստանի դեկավաները որեւէ դեռության անտեղի խոստումներ չեն սկիզբ: Այս առումով էլ Հայաստանի իշխանություններն ու բաղաբական ուժերը Վլ. Պուտինից նեղանալու կամ «Ուստաստանի հիասքափվելու» որեւէ հիմք չունեն: Այլ հարց է, որ ժամանակին ուստական բանակի գեներալների անդամականացու խոստումները բույլ չին տախի տեսնելու ուսու-հայկական համագործակցությունն անդրկովկասյան տարողության սահմաններում: Այդ իսկ դաշտառով էլ ոչ թե Ուստաստանի երկրորդ նախազահից նեղանալ է դեմք, այլ բաղաբական լրջմությամբ ընդունել, որ նա վերջապես ճշգրտեց եւ հստակություն նշցրեց տարածաշրջանում Վարվելիք բաղաբականության մեջ: Ինարկե, այս ճշգրտումները դժվար ընկալելի են դարավոր դաշնակցի հոգեհարազարության տեսանկյունից: Այդ է դաշտառը, որ այդ ուղղությամբ գլուխայրած Ուստաստանի նախազահի խայլերը զգացական լարվածության եւ բաղաբական գեղությունների սեղի սկեցին Հայաստանում: Միանգամայն հասկանալի է կատարվածը, որովհետեւ ուղիղ տար տարի Հայաստանի իշխանությունները եւ բաղաբական ուժերը մեծ հույսեր էին կաղողությ Ուստաստանի հետ, եւ հանկարծ նրա նորընդիմքը նախազահը հայտարարում է, որ Ուստաստանից ավելին չլուհանջեմ: Հավելելով նաև, որ Ուստաստանի կարողությունները գերազահարողները կայսերական տրանսի մատծակերպի կրողներ են: Ու այս ամենը կատարվեց 21-րդ դարի սկզբին, որը դեմք է հիշարժան դառնա ու Ահա այս դիրքերից եւ այսին է միջոցներով է դաշտանվություն Ուստաստանի շահը: Ակամա ստանում ես այնոյին տղավորություն, որ Ղարաբաղի հարցը արծարծվում է ոչ թե խնդրի լուծման, այլ Ուստաստանի շահը տարածաշրջանում դաշտանելու համար: Թերեւ նման «մեծագործությունները», նկատի ունենալով է Վ. Սարոյանը ծաղկել «ղգչիկ ազգի մեծ խոսկցությունները»: Երեկ Ուստաստանն էր դավաճանում Հայաստանին ու Ղարաբաղին, այսօր Հայաստանն է դավաճանում Ուստաստանին: Ու այսու գումարելիների տեղափոխության մտավարժաններից ու դավաճան փնտելու ինտերգեներից այն կողմ չի կարողանում անցնել հայ բաղաբական միտքը: Ասած կոմունիստներին չի վերաբերում, որովհետեւ Հայաստանը Բելառությ Ուստաստան միության կազմութեանելը նրանց համար համոզմունել: Օրվա հուզախան բանկումների անգաղափար խոկումների, ուստի օգտագործելուց մասված ու նաեւ ինձասար կորցրած բառերով բաղաբական ուժերը ելի ու փրկություն են փնտրում ստեղծված վիճակից: Ստերի ու զաղափարների այս միջնադարյան խառնիկներու վիճակը աղանդավորություն է հիշեցնում: ճգնաժամից դուրս գալու խաղաղության, ներդաշնակության եւ տարածաշրջանային համագործակցության ուղին ցույց տալու փոխարեն նրանի ամեն ինչ անում են, որ հանկարծ գործը չհասնի դրան: Բաղաբական աղանդավորությունն այն է որ բոլոր ելի են փնտրում ամուսինակելով ելի դաները: Ու նաեւ բարձր աղմկում են Հայաստանի փրկության մասին, որովհազի հանկարծ դատասիանատվության հարց չդրվի: Բանն հասել է այնտեղ, որ նոյն նիսկ հոկտեմբերի 27-ի ոճրագործները եւս դատարանում հանդես են գալիս նոյն ցուցանակով: Մինդեռ կույրին անգամ տեսանելի է, որ հենց այսօր էր երկրին այնքան անհրաժեշտ Կ. Ղենդրյանի եւ Վ. Սարգսյանի զսդող ու հեղինակավորելությունը:

Ուստանին հասկանալ է ոյեւ եւ ոչ թշուած ու ուսանելի հայ խաղաքական ուժերի համար: Մեր խաղաքական ուժը, որոնք այդուհեւ ել գլխի չըն-

կան մտից ու այսօր էլ չեն կոահում,
թե ինչ է կատավում Ուսասանում
եւ աշխարհում: Ծիծաղելի է այս ա-
մենը Ուսասանի համար ու միգ-
րացիոն՝ հայ ժողովրդի համար, ո-
րովիետեւ դրանցից ոչ մեկը սեփա-
կան ժողովրդին չի բացառում, որ
եթե իրենի ամեն զնով ջանում են
ծախողել հարցի լուծումը, դրանից
հետո ի՞նչ է լինելու եւ ինչորիսի՞ ա-
ղագա են տեսնում Դայասանի ու
Ղարաբաղի համար: Քետոն ու աղա-
զան նրանց չի հետարրում ու վեր:

Չի բացառվում ու նաեւ հնարավոր է, որ «հակառուսական» ու «արեւմտամետ» որակումներն ու այս աղմուկ-աղաղակը նշանակում են, որ Երանք տեսնում են այն իրողությունը, որ ավարտվում է սիրո խոստումների ու բաժակաճառերի շրջանը եւ սկսվում է որակական նոր փուլ հայ-ոռուսական հարաբերություններում: Այսինքն տեսանելի է, որ Ոուսաստանը լիարժեք մասնակցություն ունի բանակցություններին: Եօանախագահների միջեւ հակասությունների վերացմանը նղաստեց երկու նախագահների հանդիպումների շարքը: Այս ամենը տեսանելի է, բայց նաեւ անսովոր հակասությունները հաղթահարված տեսնելու եւ ընկալելու առումով: Գլխավոր խնդիրն այն է, թե մենք իսկաղես ուզո՞ւմ ենք, որ դրորեմը լուծվի եւ Հայաստանը բաղախական թեկում ու դարձ կատարի դեղի խայմերուկի բնականոն ու բանական վիճակ, իր արեւելյան ու արեւմյան հարեւանների հետ միջդետական հարաբերություններ հաստատելու դժվարին ու անհրաժեշտ բայլերով: Սա է գլխավորն ու առանցքայինը: Մնացյալը շահարկում ու անցողիկ կրթեր են՝ կաղված բաղախական ընկալումների ու որակի հետ: Վերջաղես միշտ էլ կարելի է տեղերը փոխել ու էլ ավելի «հայրենասեր» աշխատել, որովհետեւ զնալով մենք հեռանում ենք բնականության ու ռացիոնալության բաղախական օրինաչափություններից: Դանգամանք, որը խաղաղության հաստատումն անհետածգելի անհրաժեշտություն է դարձնում: Երեկ ասու էին՝ Ոուսաստանը քույլ չի տալիս Այսօր Ոուսաստանն ասում է՝ օրյեկտի հետ վիճակը փոխակերտեց սուրյեկտի դժվարին, բայց դետական հեռանկար աղահովող ընթացքով:

Այսինքն, ինըներդ ստանձնել դասխանավությունը եւ լուծել ծերաղաջայի համար կենսական նշանակության հարցերը: Այս եւ տարածաշրջանի հանդեղ Ռուսաստանի վերաբերմունքի մյուս հարցերը Վլադիմիր Վերսին շարադրեց Երեանում: Նա մասնավորապես ընդգծեց, որ «Ռուսաստանը հարություններ ունի Հայաստանի եւ Ադրբեյջանի հետ, եւ դրանք չեն օգտագործվի կողմերից մեկի վրա ճնշում գործադրելու համար»:

Այս մոտեցումն ընդգծվեց, որդես զի կուեկտիվ անվտանգության դայմանագիրը նոր հոլյուսերի ու հոլսախարության դաշտառ չդառնա: Քամու ուղղությամբ իրենց հայացքները փոխող մեր ուժերին Ռուսաստանուն աւագ են ծանայում...

բողջականության գործող նորմի գերակայությանը, Ադրբեջանում գտնում են, որ Յայաստանի նախազահին հաջողվել է միջնորդներին դարձադրել ռազմական հաջողության տրամաբանությունը եւ Ղարաբաղի ու Լաշինի համար առահովել փաստական անկախություն եւ երաշխավորված անվտանգություն:

Դնարավոր է, որ հարցի լուծման ծզգումը Ադրեջանի հասարակական գիտակցության մեջ մոռացության է տվել ռազմական անհաջողության փաստը, եւ նրանք միջնորդ-ներից հրացի են սղասում։ Այդ դարագայում նրանք դարտավոր են նաև գիտակցել, որ խաղաղությունը հրացի նմանեցնելու դեմքում միջնորդների բոլոր ջաներն աղարյուն կանցնեն։ Ինչդես երեսում է, ոյս կողմերի հասարակական կարծիքին չի հետաքրքրում, որը եւ իիմք է տվել դեսպան Բ. Քավանոյին արձանագրելու, որ երկու ժողովուրդներն էլ դաշտաս չեն խաղաղության։ Դնարավոր է, որ ժողովուրդ ասելով դեսպանը նկատի է ունեցել նրա բանական ուժերին, որոնք ոչ թե խաղաղություն չեն ցանկանում, այլ ուզում են, որ միջնորդները կողմերին դարգեւեն ցանկալի խաղաղությունը։ Այսինքն, միջնորդներից դահանջվում է անհնարինը դարձնել հնարավոր, որովհետեւ խաղաղության հաստատման համար իրենք դարասխանատվություն չեն զգում սեփական ժողովրդի առաջ։ Կարծում եմ, որ ժողովրդի խորհային ծգումների եւ նրա բանական ուժերի տեսանելի դրսեւորումների միջեւ խորը անցրելու կա։ Տարիների հակադրման հոգեբանությունը փոխակերպելու խաղաղության ճանապարհի գլխավոր դաշնեւն է, որովհետեւ կողմերը մնում են դարտության եւ հաղթանակի հայրենասիրական բարուսակ մետ։

Բացի այդ, Ակատելի են նաև այլ
խութեր ու խոշոնդոսներ խաղաղու-
թյան փաստաբղի լուս աշխարհ
գալու եւ սուրագրելու ծանադար-
ին:

Վեցում ցանկանում եմ նշել, որ որեւէ անհրաժեշտություն չկա, որ մեր հասարակական կարծիքը եւ բարոզ-չամիջոցները «մրցեն» Ադրբեյջանի հետ: Ադրբեյջանը դարտություն կրած կողմէ է, եւ նրա բժնամանքը հասկա-նալի է: Հաջողություն ունեցած կողմի համար խօսման մասարակին եղ-

սի հասար սույս սպազրդակին իշ-
նելը, այն էլ ինարավոր խաղաղու-
թյան հաստատման նախօրեին, ան-
բույլատելի է: Հաղթող կողմը հաղ-
թանակի դափնից ոչ միայն թշնամի
չի ունենում, այլև նրա դարտակա-
նության մեջ է մտնում մեղմել դար-
վածի թշնամանքը:

Այս ամենը բարոյախոսություն չէ, այլ խղաքականության մեջ սրբագրված նորմ ու կանոն, որի անձեսման դարագայում հակադրությունն ու ատելությունը սողոսկում են ներփակության եւ ավերածությունների դաշտում դառնում: Կարծում եմ, որ ինչ-որեւ Աղրբեջանում, այնորեւ էլ Հայաստանում ժեսանելի են դրա հետևանիները...

Եվրոպայում սովորական գինված ուժերի մասին դայմանազիրը ստորագրվել է 1990 թ. նոյեմբերին: Եթև 1991 թ. դեկտեմբերին ԽՍՀՄ փլուզումը ստացավ իրավաբանական բնույթ, արդեն 1992 թ. մայիսի 15-ին նախկին Խորհրդային, այդժամ նորանկախ հանրապետությունները Swestenlund ստորագրեցին եւ միացան Եվրոպայում սովորական գինված ուժերի դայմանազրին, ինչն անդամ երկրներին դարձավորեցնում է զգերազանցել յուրաքանչյուր երկրի համար առօսնձին ասիմմետրած

Իին բոլորովին էլ չի ոգեւորում ոչ
հայ-ռուսական ռազմական համա-
գործակցությունը եւ ոչ էլ Հայա-
տանում Ռուսաստանի ռազմական
ներկայությունը, անհանգստություն
կան բողոք չներկայացրեց դաշտ-
նական Երեւանին եւ Մոսկվային:
Իրականությունը հետեւյալն է. ռու-
սական 102-րդ ռազմակայանի եւ
Հայաստանի սղառագինությունը
միասին չի գերազանցում Եվրոպ-
յում սովորական զինված ուժերի
դայնանագրով սահմանված բո-
տաները:

Այսն տեսնենք, թե ինչո՞ւ է Ադր-

Նանոցի բաշխումը հանրապետությունների միջեւ: Անդրկովկասու զգալի չափով շահեց Աղրբեջանը և անզի նրա տարածում ավելի շահութեանային գորեր կային տեղաբաշխված, և ան Վրաստանում են Հայաստանում: Օրինակ, ծանր տեխնիկայի տանակը 15 տոկոսու գերազանցում է Հայաստանում են դաժին եւ 27 տոկոսով Վրաստանունեցվածին: Ո՛՛ ՊՆ արխիվներում դահկող մի շարք փաստարձեր արտացոլում են Աղրբեջանու տեղակայված գորամասերում տեղու մթնոլորտը: Ահա դրանցից մե

որու ռուս սղաների կարծիքու
ադրբեջանական քանակը նմա-
ժառանգության արժանացավ «ո-
գեղեցիկ աշերի համար»: Օրինա-
գյանջայի օդադեսանտային դիվլ-
զիայում զինվում էին խոռվարա-
գնդաղետ Սուրաբ Յուսեյնովի ջ-
կասները: Մուկվան իր ծրագրերու-
մեծ տեղ էր համացրել այս առա-
նորդին այն նոյատակով, որդեսօ-
հնարավորինս թուլացներ նավթա-
յին հարցերում կուս դիրքորոշու-
ցուցաբերող Հեյդար Ալիբեկի դիրք-
ը»:

Վեկոռում գտնվող սղառազինությունների և անակը: Ըստ դրա, Աղրբեջանը Ուստատանից ստացել է 286 տանկ, 388 հրետանային կայան, 947 գրահամեթենա, 53 ինքնարիո, 8 ուղղարիո, ինչպես նաև Ուկրաինայից գնել է 50 տանկ:

Վառողի Տակառ Տարավային Կովկասում

Աղրքեցանը 1992 թ. հուլիսից խախտել է Եվրոպայում սովորական
զինված ուժերի պայմանագիրը

սղառազինության բվութաները։ Այս-
տես, Վերոնչյալ դայմանագրով
Դայաստանին եւ Աղրբեջանին թու-
լատրվում էր ունենալ ոչ ավելի, քան
285-ական հրետանային կայան-
ներ, 220-ական տանկեր, 220-ա-
կան զրահամեթենաներ, 100-ական
ռազմական ինժենարիոներ եւ 50-ա-
կան ուղղաթիոներ։

2000 թ. սեպտեմբերի սվյալներով, ընդ որում դաշտնական, Հայաստանն ուներ 225 հրեսանային կայաններ, 102 տանկ, 218 զրահամեթենա, 6 ռազմական ինքնարիոն և 7 ուղղաթիռ: ճիշտ է, 2000 թ. աշնանը Վրաստանի Ախալցխալի 62-րդ ռուսական ռազմակայանից Հայաստանի Գյումրիի ռուսական 102-րդ ռուսական ռազմակայան փոխադրվեց որուակի բանակությամբ սղառազինություն, սակայն այդ ամենը կատարվեց Եվրոպայում սովորական զինված ուժերի դայմանագրի տակին համադատասխան, ասել է թե առանց գերազանցելու միջազգայնութեն ընդունված համընդիանուր կանոնները: Պատահական չե, որ Արեւանութեան

բեջանը կատարում իր դարտավորությունները։ Առանց մեկնաբանությունների եւ սուրբեկահվ վերաբերունքի ներկայացնենք ոռևական, ամերիկյան եւ աղրբեջանական տաշտոնական տվյալներ։

ՈԴ ղաւոսագաս Տպալընը:

ՈԴ ղաւոսանության նախարարության զիսավոր օսարի զնդադես, մամուլի հարցերով նախկին ղատախանատու Վիկտոր Բարձեցն իր «Գլխավոր օսարի զնդադեսի գրառումները» գրում գրում է՝ «1991 թ. վերջին ՊԵ ղեկավարությունը բազմից դիմել է Գորբաչովին եւ Ելցինին խնդրելով օսարլուծել ԽՍՀՄ զինված ուժերի բաժանման հասունացած խնդիրները։ Նախան Միության լուծարումը անհրաժեշտ է հանրապետությունների հետ հանգամանալի մշակել սղառագինությունների, տեխնիկայի, ռազմամթերի եւ անշարժ գույքի ազգայնացման բոլոր նախադարյանները։ Բայց 1991 թ. ղեկավարությունը արդեն ոչինչ չեւկարող որոշել, իսկ Ելցինը չեւ որոշել ամբողջ հարցերը միասին։ Ակսվեց խորհրդային ռազմական զի-

կը: Աղրբեջանի տարածում տեղակայված 4-րդ բանակի հսկարի զեկույցից՝ ուղղված ՌԴ ՊՆ-ին: 20 հուլիսի, 1992 թվական. «Դունիս 20-ին գինված կազմավորումներ եւ բնակչությունը ցցափակել եւ գյանջայի թիվ 23 մոտոհրածգայի դիվիզիան՝ դահանջելով անհաղաղ աղրբեջանական բանակի հանճնել ռազմական տեխնիկա եւ սղառագինությունը: Անհարկ կորուսներից խուսափելու նյութակով դիվիզիայի հրամանատարությունը տեղի է սկիզբ, եւ տեխնիկան հանճնվել է աղրբեջանցիներին»: Այդուհի գեկույցներ այն ժամանակ Սովորված էին ուղարկվուած բանակի համեմատ: Աղրբեջանում գտնվող խորհրդային բանակի դաշտականությունը կար 11 հազար վագրեր և ավելի ռազմամթերք եւ սղառագինություն: Աղրբեջանի բանակին կրավարարեր նույնիսկ հազար վագոններ, որոնք մեկ տարվա ընթացքում ամեն օր տեղի ունենային միջին ինտենսիվության ռազմական գործողություններ: Այդ տարբերին Անդրկովկասում ծառայած

«Անդրկովկասյան մյուս հանրապետությունների համեմատ ոչ բարեղաստ իրավիճակում եր հայտնվել Հայաստանը, որի տարածքում գտնվում 500 վազոն տարողությամբ 3 դիվիզիոնային դաշտեա Այսինքն 20 անգամ դակաս Ադրբեյջանի ունեցածից»:

մահողություն հայտնել։ Փոխարենը նույն Արևմուտքում փորձում են հասկանալ, թե ինչողև «7 միլիոնց Ադրբեջանը փառահեղ դարտություն կրեց 100 հազար բնակչություն ունեցող Ղարաբաղից»։ Ամենաուշագրավը ԱՄՆ «Աւանտյան խորհուրդ» հետազոտական կենտրոնի եւ Զոն Յողկինսի համալսարանի կենտրոնական Ասիայի եւ Կովկասի ինստիտուտի վերլուծաբանների զեկույցն է, ուր մասնավորաբեր գրված է. «Ղարաբաղցիներին բնորու է երկարյակագաղահությունը եւ ցերպեանդ հայրենասիրությունը։ Նրանք հարյուամյա ուազմական ավանդույթ ունեն... Ադրբեջանական բանակը վսահություն չունի սեփական ուժերի նկատմամբ, իսկ երկրի հասարակությունն էլ չի վսահում բանակին։ Պարտվելով ուազմադաւում ավելի փորբաթիվ ուժից, ադրբեջանցիները ներկայումս ավելի ու ավելի են հավատում, որ իրենք դատապահող ժողովուրդ չեն, այլ առեւրով զբաղվող»։

ମାନ୍ଦିର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ

Թուրքիան չի հրաժարվում բանակի գերիշխանությունից

Պետանվտանգության խորհրդի ղեկը վճռական է

բարձրագույն դեկավարների: Տեսակա-
նորեն խոսքը խորհրդակցական է կո-
լեզիալ մարմնի մասին է: Բայց երկրի
սահմանադրության մեջ նոված է, որ
խորհրդի հանձնարարականները կա-
ռավարությունը դեմք է Խնճարկի ա-
ռաջնային կարգով: Իրականում հենց
խորհրդում են ընդունում ամենակա-
րետ որոշումները: Ամիսը մեկ անց-
կացվող ժողովների օրակարգը սահ-
մանում է Խարտուղարությունը, որն ա-
ռաջնորդող գեներալը սերտուն կադ-
ված է քանակի գլխավոր ըստի հետ:
Պետանվտանգության խորհությն իրա-
կանում գուգահետ վարչակազմ է իր
350 աշխատակիցներով, որոնց մեջ
գգալի թիվ են կազմում դաշտունարող
զինվորականները: Խորհրդի կենտրո-
նական գումարը 9 հարյամի մեջ է ԱՄ-

Նակայանը 9 հարկանի մի ժեն է Ազ-
կարայի արվարձանում: Պատմութես
խորհուրդն զբաղվում է «ազգային
անվտանգության» հարցերով: Բայց
այդ տարած բնորոշումը խորհրդին եւ
դրա խարուղարությանը քույլ է տալիս
զբաղվելու բառացիութեն ամեն ինչով:
«Նրանի են սահմանում դետանվտան-
գության ոլորտները, այսինքն իրենց ի-

բավասուրյան սահմանները: Իրեն
նախընտրում են խոսել քրեթի եւ իս-
լամիսների մասին, քայլ զքաղվու-
են նաեւ արտաին բաղամականու-
թյամբ, ենթականության դաշտա-
նությամբ կամ քութերի դամությա-
ւարադրման հարցերով», ընդգծում
Ստամբուլի համալսարանի սնտեսագի-
տության դասախոս Մեհմեդ Ալբանը
1997 թ. հենց խորհրդի նախաձեռնու-
թյամբ էր, որ դարտապահ դդրոցակա-
կարությունը 5-ից հասցվեց 8 տարվա-
կան: Կառ ունի այդ միջոցառումը դե-
տանվանգության հետ: Պետանվան-
գության խորհուրդն այն հիմնավորեց
«հակախլամիսական դայլան ու
ժեղացնելու» անհրաժեշտությամբ:

Խորհրդի խարտագությունը, որի կազմակերպչական կառուցվածքը փաստուեն գաղտնի է դահլիճ, ունի երեք գլխավոր Վարչություն, որոն գրադպում են ազգային անվտանգության հաղաքանակնությամբ, հոգեթեանական գործողություններով, խաղաղական դաշտավայրերու և գորակավայրերու վեհականությունը:

հանձնարարում է զքաղվել բոլոր հրա-
տար խնդիրներով: Այստես, 2000 թ.
սկզբներին հատուկ հանձնաժողով
ստեղծվեց Եվրամիությանը Թուրքիայի
անդամակցության հետ կաղված բո-
լոր հարցերն ուսումնասիրելու համար:
Այդիստով բանակը միջամտում է բո-
լոր հարցերին: Թուրք մեկնաբան Մեհ-
մեդ Ալի Բիրանդը դնդում է, որ զին-
վորականների բազմաթիվ կաղերը մի-
ամբողջ ցանց են կազմում. Տեմալա-
կան միություններ, դասախոսների եւ
լրագրողների կազմակերպություններ,
ներին գործերի եւ արդարադատության
նախարարությունների դաշտոնյաներ
եւ այլն: «Թուրքիայի իսկական տեղը
բանակն է», ասում է Մեհմեդ Ալքա-
նդ: Այս վիճակից դժգոհում են միայն
մի խումբ մտավորականներ եւ իրավա-
դատությաններ: Մինչդեռ երկրի հասա-
րակայնության մեջ մասը գոր է բա-
նակի այդ վճռական դերից: «Քաղա-
քացիական եւ զինվորական ասդա-
րեզների տարանքատման բացակայու-
թյունը միաժամանակ դատմության,
երերի անջատականության եւ իսլա-
միզմի հետեւանքն է, ընդգծում է սո-
ցիոնզ Նիլուֆեր Խաղին: Բնակչու-
թյունը բանակը համարում է երկրի
դաշտան, ժողովրդավարության ե-
րաշխավոր, որը գերծ է դահում ժայ-
րահեղություններից: Բանակը բուրգա-
կան հաստատությունների մեջ առավել
վսահելին է համարվում»:

Այդ վսահությունը հակադրվում է խաղախական ուժերի վարկարեկման աստիճանին, որոնք համարվում են անկարող եւ կաշառակեր: «Եխորես» շաբաթահանդեսը նույն է, որ նման տամադրություններն իշխում են ոչ միայն շարժային խաղախացիների, այլև հենց խաղախական գործիչների ժամանում: Մեհմեդ Ալի Բիրանջը նույն է: «Եթ մեր դեկավարները զգում են որեւէ խնդրի առկայությունը, Երանի ածաղարում են քանակին խնդրել, որ գործն անի իրենց փոխարեն: Եվ քանակը, քնականաբար, իրավիճակից

օգսվում է նրանց ավելի լավ Վերահսկելու համար»: «Պատմությունները դիվանագես Յալըն Երամիջ իր հերքին ընդգծում են, որ բուրգ խաղաքացեներն անկառող են համաձայնության հասնել լուրջ հարցերում: Ուստի նրանք անդադար փորձում են բանակի հավանությունն ստանալ:

Բայց մյուս կողմից, Թուրքիան ծառաւ է անդամակցել Եվրամիությանը: Թեեւ բուրգ զինվորականները բացահայտուեն չեն ընդդիմանում այդ ծառաւը, բայց առայժմ նրանք, ըստ երեւութին, ջանում են ժամանակ շահել եւ Եվրոպացիներին համոզել նվազեցնելու իրենց դահանքները: «Բանակը սկզբունքուեն կողմ է Եվրամիությանն անդամակցելուն, բայց վախճանում է, որ ժողովրդավարության ընդլայնումը կարող է վնասել ազգային միասնությանը եւ աշխարհիկությանը: Բանակի ղեկավարության կարծիքով, մեր տարածաշրջանի իրավիճակը մեզ բույլ չի տալիս շատ հեռու գնալ մարդու եւ ազգային փուլամասնությունների իրավունքների ասղարեզում», ասում է դաշտուարող ծովակալ Արիլա Թիյարը: Զինվորականներից շատերը կարծում են, որ եթե իրենք Վերադարձնան զորանոցներ, աղայ հակածողովրդավարական ուժերը կվերադարձնան խղաքական ասղարեզ եւ կադակայունացնեն երկիրը: Դամենայն դեպս, բուրգական բանակը բնավ մտադիր չէ իրաժարվել իր առանձնանորիներից: Ինչորեւ դնդում է Անկարայի համալսարանի դասախոսներից մեկը, բուրգ զինվորականներն ասում են, թէ արեւմտականացումը Տէսեսական ու ռազմական զորության, եւ ոչ թէ մարդու իրավունքների կամ ժողովրդավարության առահայտություն է: Այս դնդումը դատահական չէ, իանի որ բանակը երկիր արեւմտականացման դեմքում կկորցներ իր գերիշխանությունը:

12

